

Penge, er der ikke Tale om, at *Sagsøgte* under Sagen med Virkning kan nedlægge Paastand paa, at Dommen skal lyde paa Pengebetaling som det ene Alternativ. Derimod gives der Sagsøgeren, hvem Adgangen til Anvendelse af Tvangsmulkt og Gældsfaengsel ifølge Udkastet nægtes, følgende Valg:

Han har for det første Ret til, hvis han ønsker det, at faa Dommen affattet som en *alternativ* Namsdom, der om fornødent eksekveres paa den for saadanne Domme almindelige Maade. Har imidlertid Domhaveren først ladet en Erstatnings- eller Godtgørelsessum fastsætte som Dommens ene Alternativ, vil han ikke kunne afslaa at modtage denne, naar den af Domfældte tilbydes ham, og Sagen maa dermed være endt.

Frømdedes kan Sagsøgeren, hvis han foretrækker det, paastaa Dommen affattet saaledes, at den *principalt* paalægger Sagsøgte direkte Opfyldelse, men samtidig *subsidiært* fastsætter en Godtgørelsessum. I Kraft af en saadan Dom kan Domhaveren da først forsøge Straffesag, og hvis dette ikke fører til noget, lade det i Dommen fastsatte Beløb inddrive. Han opnaar paa denne Maade at faa en noget mere indgaaende Behandling af Spørgsmaalet om Godtgørelsens Størrelse, end der ellers, og da særlig under en Fogedprocedure, kan være Tale om. I øvrigt er der intet til Hinder for, at den, der subsidiært har faaet en Godtgørelsessum fastsat, først forsøger denne inddrevet, og, hvis dette ikke lykkes, derefter anlægger Straffesag. Dette maa gælde, selv om Eksekutionen har skaffet ham delvis Fyldestgørelse, om end saadant mulig kan give Retten Anledning til at sætte Straffen lavere, end den ellers vilde have gjort.

Endelig kan Domhaveren undlade at faa Erstatningsbeløbet fastsat i Dommen, og han kan da altid senere faa det fastsat enten ved Fogden (Paragrafens 2det Stykke) eller under den private Straffesag (Paragrafens sidste Stykke).

Ved de i Paragrafens 2det og 3die Stykke givne Regler er der gjort, hvad der efter Fogedprocedurens Natur kan gøres for at skaffe et brugbart Grundlag for Fogdens Afgørelse af, til hvilket Beløb Interessen skal anslaa; i øvrigt maa der over for mulige Betænkeligheder ved at overlade dette Spørgsmaal til den summariske Fogedbehandling henvises til, at det altid staa Domfældte frit for gennem Appel af Eksekutionsforretningen eller Fog-

dens Kendelse at indbringe Spørgsmaalet for Landsret.

Endnu skal med Hensyn til denne Paragraf bemærkes, at det, hvad enten Godtgørelsesbeløbet er fastsat i selve Dommen eller ej, vil tilfalde Fogden at afgøre, hvor vidt der (som omtalt i Slutningen af 1ste Stykke) efter Dommens Afsigelse er indtraadt Umulighed eller andre lignende Omstændigheder (Opfyldelse, Eftergivelse, Kreditors Mora etc.), der efter den borgerlige Rets Grundsætninger har befriet Domfældte uden tillige at medføre Erstatningspligt for ham, for saa vidt da ikke en herpaa støttet Indsigelse fra Domfældtes Side alt har været fremsat og er blevet paakendt under en Straffesag efter § 345.

§§ 340—342

ere ganske stemmende med det tidligere Forslags §§ 452—454. Den i Slutningen af § 342, 1ste Stykke, givne Regel om Fuldbyrkelse af Domme, der gaa ud paa Sikkerhedsstillelse, vil bl. a. træde i Stedet for Lov 28de Maj 1880 § 8. I Motiverne til det tidligere Udkast er der om de nævnte Paragrafer gjort følgende Bemærkninger, der lige saa vel gælde for nærværende Udkast: „I disse Paragrafer omhandles de Tilfælde, i hvilke Domme, som ikke lyde paa Penge, kunne fuldbyrdes af Fogden efter deres umiddelbare Indhold. I Overensstemmelse med Forholdets Natur kan dette efter Udkastet ikke blot finde Sted, hvor Eksekutionen gaar ud paa at sætte Domhaveren i Besiddelse af en bestemt Ting, som forefindes under Forretningen, men der nævnes endnu nogle andre Tilfælde, i hvilke det ved Dommen tilsigtede retlige Formaal i fornødent Fald fuldstændig kan fyldestgøres ved Fogdens Foranstaltning. Naar saaledes en Person, som ved Dom er kendt pligtig til at udstede et Skøde, et Pantebrev, en Kvitte- ring, underskrive en Lejekontrakt eller desl., undlader at efterkomme denne sin Forpligtelse, naas det retlige Formaal med Dommen paa den simpleste og naturligste Maade derved, at Fogden udfærdiger Dokumentet paa Domfældtes Vegne og med bindende Virkning for ham. Dette bliver navnlig klart, naar man betragter, hvorledes Forholdet stiller sig ved Domme, som tilpligte en Person at udlevere en rørlig Ting; her vil ingen være i Tvivl om, at Fogden ved at udlevere Tingen til Domfældte tillige kan overføre Ejendomsretten til ham. Men der er ingen Grund til, at der ikke skulde tilkomme Fogden